

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELĘ 10 GROSZY

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

WTOREK, 20 LISTOPADA 1934

NR. 320

Deszcz stuzłotówek na dancingu

Amerykański milioner - rozrzutnik w Warszawie

Warszawa, 19. listopada.
Jednej z ostatnich nocy do pewnego eleganckiego nocnego lokalu w Warszawie, przyszedł wytworny, nadzwyczaj elegancko ubrany, mówiący tylko po angielsku, cudzoziemiec. Po bardzo luksusowej kolacji, zakrapianej najdroższymi trunkami, cudzoziemiec kazał podać szampana najkosztowniejszej marki, nie tylko sobie, ale wszystkim znajdującym się na sali gościom, całej orkiestrze i wszystkim fordanserkom.

Po pewnym czasie, hojny cudzoziemiec zateśnił za damskim towarzyszem. Oczywiście, natychmiast znalazły się dwie piękne fordanserki, które przyszedły do jego łóża i bawiły się z nim do rana. Rano podano cudzoziemcowi rachunek, przyczem personel lokalu żywił pewne obawy, czy gość będzie wypłaconym, ponieważ rachunek wyniósł za wrotną sumę. Otrzymałszy rachunek, cudzoziemiec sięgnął do kieszeni, wyjął z niej wypchany 100-złotówkami portfel i zaczął 100-złotówki rozdawać kelnerom i fordanserkom tak, że do pokrycia całego rachunku brakło mu jeszcze 1800 złotych. Na te 1800 zł., cudzoziemiec wystawił czek na jeden z poważniejszych warszawskich banków, dodając do sumy 1800 zł. — 600 zł. tytułem nadkładu. Nie zapomniał też i o swych towarzyszkach: każda z nich otrzymała czek po 1000 zł. Zegnany uniożonemi ukłonami personelu, cudzoziemiec opuścił o świcie lokal.

Tego samego ranka, dyrektor lokalu udał się z czekiem do banku, gdzie ku swemu milemu zdziwieniu dowiedział się, że czek jest w najzupełniejszym porządku i może być natychmiast wypłacony.

Dyrektor oświadczył, że podniesie tylko 1800 zł., ponieważ więcej mu się nie należy, a nie chce korzystać z nietrze-

wego stanu, w jakim znajdował się wystawca czeku, podpisując go. Równocześnie dyrektor uprzedził bank, że z podob-

nemi czekami po 1000 zł. każdy, przyjdą jeszcze dwie damy i zwrócił się do urzędników banku, aby czeków tych nie wypłacali przed porozumieniem się z wystawcą. Ostrzeżenie dyrektora było zrobione w sam czas, albowiem natychmiast po jego słowach przybyły obie obdarowane czekami fordanserki, obie jeszcze w wieczorowych tualetach, których widocznie spiesząc się po pieniądze, nie zdążyły zmienić na inne.

Obydwu damom oświadczone, że czeki, posiadane przez nie, są nieformalnie wypełnione i proszono, aby przedstawiły inne czeki, lub też przyszły z wystawcą. Rozgoryczone damy wyszły z banku i po krótkim czasie wróciły w towarzystwie wystawcy. Hojny cudzoziemiec był bardzo rozgniewany i robił wymówkę dyrekcji banku, że jego podpisy nie zostały należycie honorowane, przyczem domagał się natychmiastowej wypłaty całej zdeponowanej przezeń w banku sumy, t. j. 250.000 zł. Dyrekcja banku odmówiła jednak jego żądaniom, mając na uwadze niezupełnie trzeźwy stan oryginalnego klienta i prosiła go, aby wrócił do banku za parę godzin.

Jak się okazało, hojnym cudzoziemcem jest niejaki pan T., jeden z najbogatszych ludzi w Stanach Zjednoczonych Am. Północnej, który niedawno przybył do Warszawy aby tu zrobić kilka interesów. Podobno w dniu poprzedzającym ucztę w dancingu, nabył nieruchomościę róg Marszałkowskiej i Widok, którą zamierza zburzyć i postawić tam 20-piętrowy drapacz nieba. Huczna zabawa w lokalu nocnym była właśnie oblewaniem ten tranzakcji.

Z uroczystości poświęcenia dzwonów w kościele garnizonowym w Katowicach. Przemówienie ks. majora Bombasa, proboszcza kościoła garnizonowego.

Ag. „Polonii” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Powódź we Francji

Paryż, 19. 11. Tel. wł.
We Francji południowej wylała rzeka z powodu gwałtownych deszczów. Powódź wyrządziła znaczne szkody. Porty Frejus i St. Raphael, gdzie się znajdują bazy samolotów i hydroplanów, bardzo ucierpły.

Jesienne owoce w Bułgarii

Sofja, 19. 11. (PAT)
W okolicy Burgasu drzewa owocowe zakwitły wyjątkowo poraz drugi w roku bieżącym owoce. Ludność kilku wsi spożywa obecnie czereśnie, wiśnie, jabłka i gruszki — zjawisko to jest w Bułgarii rzeczą niezwykłą.

A jednak 11 mil'ionów bezrobotnych

Nowy Jork, 19. 11. Tel. wł.
Amerykańskie związki zawodowe stwierdzają w swym ostatnim sprawozdaniu, że w wielu gałęziach przemysłu amerykańskiego nastąpiło polepszenie. Zanotowano poprawę w przemyśle włókienniczym, stalowym, elektrycznym oraz w przemyśle maszynowym. Obroty bankowe są o 29,7 procent większe aniżeli ubiegłego roku. Siła nabywcza ludności robotniczej i rolniczej wzrosła. Raport stwierdza jednakże, że liczbę bezrobotnych przynosi wciąż jeszcze 10.951.000 ludzi. W przemyśle samochodowym i stalowym trwają konflikty pomiędzy pracownikami a pracodawcami.

STRASZNE SKUTKI ORKANU NA WYSPACH FILIPiNSKICH

Śmierć 266 osób. - 7000 domów leży w gruzach

Nowy Jork 19. 11. Tel. wł.
Z Manilli donoszą, że ostatni orkan był największą tego rodzaju katastrofą na wyspach Filipińskich od kilkunastu lat. Ustalona dotychczas liczba ofiar w ludziach wynosi 266 osób. Z cyfry tej 225 osób zginęło w miejscowości Mauben. Miejscowość ta uległa doszczętnemu zniszczeniu. Około 90 proc. plan-

tacji drzew kokosowych, bananów i ryżu uległo zniszczeniu. Straty wyrządzone przez cyklon oceniane są na około miliona funtów szterlingów. W prowincji Camarines 24.000 osób znajduje się bez dachu nad głową. W prowincji Laguna 7.000 domów mieszkalnych runęło.

Po zgonie kardynała Gasparri'ego

Depeze kondolencyjne z całego świata

Rzym 19. 11. Tel. wł.
Śmierć kardynała Gasparri, która nastąpiła w niedzielę późnym wieczorem, wywołała powszechną żalobę w kołach

watykańskich. Na ręce sekretarza stanu kardynała Pacellego oraz rodziny zmarłego nadchodzą tysiące depeze kondolencyjnych ze wszystkich stron świata. Pra-

Obawa przed drożyzną w Niemczech

Berlin, 19. 11. (PAT)

Z Lipska donoszą, że w mieszkaniu członka partii narodowo-socjalistycznej Ottona Lippolda policja wykryła zapas artykułów żywnościowych, mydła itd., który, według komunikatu urzędowego „przekraczał znacznie zapotrzebowanie jednej rodziny”. Przeciwko Lippoldowi zdróżyć miano kroki o wykluczenie go z partii.

Trzęsienie ziemi w Kurdystanie

Wiedeń, 19. 11. Tel. wł.

Z Istanbulu donoszą: W Kurdystanie turkckim odczuto ubiegłej nocy gwałtowne wstrząsy podziemne. Według dotychczasowych doniesień kilkaset domów zawałiło się. Liczba ofiar w ludziach wynosi 10 zabitych i kilkudziesięciu rannych.

sa włoska poświęca zmarłemu kardynałowi gorące wspomnienia, podkreślając jego wybitną rolę podczas rokowań o traktat laterański. Data pogrzebu kardynała Gasparri nie została jeszcze ustalona. W kościele św. Wawrzyńca, który był kościołem tytularnym zmarłego, odbędzie się uroczyste nabożeństwo. Kardynał Pietro Gasparri zostanie pochowany w swej miejscowości rodzinnej Ussita w djecezji Norcia. Zmarły był kawalerem orderu św. Annuniaty. Mieszko i następcą tronu włoskiego przesłali depeze kondolencyjne utrzymane w serdecznych słowach.

Tragiczna sprzeczka rodzinna w Siemianowicach

Jeden zabił i kilku rannych

W ub. niedzielę o godz. 9 rano wybuchła w Siemianowicach przy ul. Ogrodowej 3 krwawa bójka rodzinna. Bezrobotny Tomasz Fojtor żył od dłuższego czasu z swoją żoną w separacji. Krytycznego dnia przybył do jego mieszkania teść, robotnik kopalniany, Jan Moj ze swym synem Karolem, rzekomo po odbiór ubrania. Drzwi mieszkania zastali jednak zamknięte. Gdy przystępowali do wyważenia drzwi, nagle zostały one otwarte i na Mojów rzucili się Tomasz Fojtor, jego ojciec Jan i brat Leopold.

Karol Moj dobył z kieszeni noża i zranił Tomasza Fojtora ciężko dwukrotnie w pierś. Rannemu Fojtorowi udało się wyrwać nóż z rąk napastnika i zadał mu sześć cięć w brzuch i klatkę piersiową. W międzyczasie reszta obecnych wszczęła bójkę, w której używano krzesel, stołków i lasek. Całe urządzenie mieszkaniowe zostało w czasie tej bójki zdemolowane.

Lokatorzy domu z wielkim wysiłkiem zdołali wreszcie zaprowadzić porządek. Ciężko ranny Karol Moj wskutek odniesionych ran zmarł. Jan Moj doznał złamania ręki i pozatem został kilkakrotnie ugodzony nożem. Został on przewieziony do szpitala hutniczego. Jakkolwiek stan jego zdrowia jest ciężki, to jednak życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo. Jan Fojtor i jego syn Leopold odnieśli lekkie okaleczenia i pozostali w leżeniu domowym. Pozatem ranny został również syn gospodarza, Błażczyk, który starał się o załagodzenie sprzeczki. Tomasza Fojtora przytrzymała policja.

Rany jego są również ciężkie, jednak życiu jego nie zagraża niebezpieczeństwo.

Policja prowadzi dochodzenia celem ustalenia faktycznej przyczyny tej krwawej bójki. (s)

Cygańskie „hokus-pokus”, czyli sztuka wyłudzenia pieniędzy od naiwnych

Na posterunek policji w Olkuszu wpłynęło ciekawe doniesienie o oszustwie, popełnionem w wyrafinowany sposób przez cygankę Teklę Kwiatkowską, osiadłą chwilowo w Olkuszu.

Cyganka ta w dn. 17 bm., w czasie meobecności gospodarzy, Musiałów z przedmieścia Parcze namówiła ich córkę, 16-letnią Katarzynę do wrócenia sobie z lusterka. Gdy dziewczyna opierała się żądaniu cyganki, ta nastraszyła ją chorobą i śmiercią.

Powolna już dziewczyna wręczyła cygance chusteczkę, kawałek chleba, jajko i swój włos z głowy, związała to wszystko do chusteczki, a następnie zawartość przygniotła lewą nogą. Wówczas cyganka podniosła chusteczkę, rozwinęła ją i pokazała zdumionej Musiałównie trupią główkę. Ten znak miał świadczyć o czekającej dziewczynie strasznej chorobie z dziurami na ciele i śmierci. — Od przestraszonej dziewczyny wyłudziła 15 zł., a

następnie jeszcze 10 zł. za... odżegnanie choroby i nieszczęścia.

Po otrzymaniu 25 zł. cyganka wymówiła w pośpiechu „modlitwy”, przeżegnała dziewczynę trupią główką i miała się udać na smentarz zagrzebać węzełek z zawartością wraz z trupią główką.

Po zameldowaniu o faksie przez rodziców Musiałówny, policja odnalazła cygankę i część pieniędzy od niej odebrała.

Z zemsty za zwrócenie się o interwencję do policji, Kwiatkowska cynicznie oskarżyła Musiałównę, że ta z własnej woli dała jej pieniądze z prośbą o spowodowanie rychłej śmierci ojczyzna i wyjścia zamaż za swego kawalera.

Należy dodać, że w Olkuszu osiedliła się cała rodzina cyganów Kwiatkowskich, która niepokoi miejscową ludność swem natręctwem.

Henryk i Franciszka Kudlowie z Nikiszowca, stali Czytelnicy „Siedmiu Groszy”, zawarli związek małżeński. Oby im się szczęściło na nowej drodze życia!

Najechanie przez samochód

Dnia 17 b. m. popoł. najechana została z własnej winy przez samochód hrabiego Hansa Józefa Matuschki, członka Komisji Mieszanej, w Katowicach na ul. Krakowskiej handlarka Rozalia Hudzikowa, która doznała złamania lewej nogi i ogólnych potłuczeń ciała.

Głupota czy sabotaż?

Niewyśledzeni do tej pory osobnicy pożyli na torze kolejki wąskotorowej Szarlej — Buchacz, krótko przed przejazdem pociągu, wielki kamień. Jedyne wskutek szybkiej orientacji obsługi, pociąg zatrzymano i przeszkodę usunięto.

Okropna śmierć robotnika

Wczoraj na hałdach kop. „Jowisz” w Wojkowicach Kom. robotnik Jan Wach z Wojkowie uległ wypadkowi strasznej śmierci.

Siedząc na wózkach z węglem, kamieniem i miałem, w pewnej chwili zeskokzył na ziemię tak nieszczęśliwie, że dostał się pod wózek i poniósł śmierć na miejscu. Z rozbitej czaszki mózg rozprysnął się na wszystkie strony, to też robotnicy na przestrzeni 20 mtr., zbieżeli śmiertelne szczątki kolegi.

Bezcelny S. A. Mann

Do więzienia w Tarnowskich Górach odstawiono obywatela niemieckiego Rudolfa Grzegonka, zam. w Bytomiu, członka S. A., który w dniu 17 bm. bawił w jednej z restauracji w Szarleju-Piekarach, gdzie dopuścił się zniewagi Państwa Polskiego.

Śmierć ofiary postrzeżenia

W związku z tragedją małżeńską, która wydarzyła się w ub. piątek w Katowicach przy ul. Kopernika, przyczem postrzelona została przez zazdrosnego męża, Karola Dornioka, żona jego i przyjaciół jej, 19-letni czeladnik piekarski, Antoni Pioszczyk, dowiadujemy się, że Pioszczyk, nie odzyskawszy przytomności, zmarł w międzyczasie wskutek odniesionych poważnych ran.

45 posiedzenie Sejmu Śląskiego

W ub. poniedziałek odbyło się 45 posiedzenie III Sejmu Śląskiego, na którym po uczczeniu pamięci zmarłych posłów sp. Sosińskiego i Grzonki, poseł Chmielewski referował sprawozdanie komisji budżetowo-skarbowej o zamknięciach rachunkowych za lata 1922—1931/32.

W dalszym ciągu przyjęto projekt ustawy o umorzeniu sum przeznaczonych przez Sejm Śl. na administrację kościelną, oraz projekt ustawy o zwalczaniu chorób roślin i tępieniu szkodników roślin.

Nadto Sejm postanowił przeznaczyć 2 miliony zł. na roboty publiczne, celem złagodzenia klęski bezrobocia. W końcu Sejm uznał wygaśnięcie mandatów sp. posłów Sosińskiego i Grzonki oraz przyjął do wiadomości rezygnację z mandatu posła Wieniawy-Chmielewskiego, na których miejsce zostaną wprowadzeni nowi posłowie.

Pod koniec posiedzenia marszałek Wolny odczytał wniosek zespołu posłów Ch. D. i N. P. R., zwracający się do p. Wojewody o wydanie odpowiednich instrukcji Wydz. Opieki Społecznej i Urzędem Pośrednictwa Pracy, aby urzędy te przyjmowały bezrobotnych do pracy, nie według przynależności partyjnej, lecz według zasług w dziedzinie pracy narodowej. Pierwszeństwo winni mieć przedewszystkiem bezrobotni, obciążeni liczną rodziną.

Na tem posiedzenie zamknięto. (as)

ŚLĄSKI DOM MEBLI
KATOWICE,
UL. 3-GO MAJA 19. UWAGA NA NUMER!
dostarcza najtaniej wszelkiego rodzaju meble, kompletne i pojedyncze. Prosimy przed kupnem obejrzeć nasze składy. Obsługa solidna. Dostawa bezpłatna na cały Gorny Śląsk.

Pistolet w ręku dziecka

Dnia 17 listopada br. około godziny 14.30 na polu w Radzionkowie, obok ulicy Piekarskiej, postrzelił Alojzy Jany, lat 12, zamieszkały przy ulicy św. Wojciecha 15 z pistoletu 6 mm. Józefa Pietrygę, lat 13 z Radzionkowa, ul. Cmentarna w lewą nogę około pachwiny. Pierwszej pomocy udzielił nieszczęśliwemu dr. Szolzin z Radzionkowa, po czym odstawiono Pietrygę do szpitala powiatowego w Tarn. Górach.

Jak wstępne dochodzenia wykazały, Jany pożył sobie pistolet od niejakiego Emila Bujoczka. (Pi)

Ziemia zapadła się w Szopienicach

Dnia 16 b. m. przedpoł. na terenie Sp. Giesche w Szopienicach w odległości 100 metrów od wieży wodnej, zapadła się nagle na przestrzeni 8 metrów kwadratowych, oraz do głębokości 5 metrów ziemia. Zapadnięcie nastąpiło wskutek wybierania węgla pod ziemią w kopalni, względnie z powodu zawalenia się jakiegos starego chodnika. Wypadku w ludziach na szczęście nie było.

W Oświęcimiu odbyły się zawody piłkarskie między „Reprezentacją” a VII-mą klasą gimnazjum koedukacyjnego. Ilustracja przedstawia obie drużyny.

Gwałtowne zahamowanie powodem wykolejenia katastrofa kolejowa w Sosnowcu

W poniedziałek około godziny 10.30 w Sosnowcu, tuż obok ul. Naftowej wydarzyła się katastrofa kolejowa, która na szczęście nie pociągnęła za sobą ofiar w ludziach.

Pociąg towarowy jadący z Sosnowca do Szopienic, został tak nagle zahamowany, że 5 wagonów wyskoczyło z szyn i zatarasowa-

ło tor na znacznej przestrzeni. Wagony zostały zniszczone. Wskutek tego władze kolejowe wstrzymały ruch wszystkich pociągów między Sosnowcem a Śląskiem na przeciąg jednej godziny.

Po oczyszczeniu toru, podjęto normalny ruch.

Zwłoki dziecka przewiozła przez granicę w zawiniątku

Dnia 6 bm. wyjechała niejaka Anna Z. z Lagiewników Śl. wraz z nieślubym swym dzieckiem, liczącym zaledwie dwa miesiące, do Wielkich Strzelców, celem odwiedzenia mieszkającej tam babki.

W czasie kikutniowego pobytu w Strzelcach dziecko zmarło dn. 15 bm. nagłą śmiercią, o czem Z. nie powiadomiła tamtejszych władz. Zabrała zwłoki nie-

mowlecia w zawiniątku i w dniu 16 bm. przekroczyła granicę pod Lagiewnikami, zgłaszając o śmierci dopiero miejscowemu lekarzowi, dr. Sobolowi. Celem stwierdzenia przyczyni nagłej i tajemniczej śmierci zarządcono przeprowadzenie sekcji zwłok dziecka, które złożono w kostnicy miejscowej.

Unieruchomienie fabryki cementu w Goleszowie przeszło 500 robotników bez pracy

Dyrekcja fabryki cementu w Goleszowie, na Śląsku Cieszyńskim, wypowiedziała w dniu 15 b. m. pracę całej zało-

dze, która w ciągu 14 dni zostanie zwolniona z pracy. Fabryka wskutek tego zarządzenia będzie zupełnie unieruchomio-

na, a ogółem 556 robotników znajdzie się na przeciąg całej zimy do marca 1935 r. bez pracy na bruku.

Jak informują, spodziewa się dyrekcja, że fabryka będzie mogła znowu rozpocząć dalszą pracę prawdopodobnie w marcu, wzgl. kwietniu b. r. Będzie to oczywiście zależało od tego, czy fabryka otrzyma większe zamówienia.

Nowy warsztat fałszerski w Dąbrowie Aresztowanie fabrykanta pieniędzy

Przed trzema dniami, policja będzińska aresztowała niejakiego Stefana Migalskiego, zam. w Dąbrowie, na kol. „Smugi”. Migalski aresztowany został w czasie puszczania w obieg fałszywych monet 2-złotowych.

Przy aresztowanym znaleziono kilka nieudatnych fałszyfikatów, co nasunęło przypuszczenie, że M. zawodowo zajmu-

je się kolportażem fałszywych pieniędzy. Policja przeprowadziła rewizję w mieszkaniu zatrzymanego, które wyniki były nadszpeglowane. W mieszkaniu Migalskiego znaleziono stop i formy do odlewania 20 i 50-groszówek, oraz 2-złotowych monet. Nie ulegało najmniejszej wątpliwości, że Migalski za muje się fałszowaniem pieniędzy. W śledztwie, wi-

ząc niezbitę dowody swej winy przyznał się do tego, tłumacząc się, że do przestępstwa zmusiła go rędza. Faktycznie, rodzina M., złożona z pięciu osób, żyje w skrajnej nędzy.

Aresztowanego z dowodami rzeczowymi przekazano do dyspozycji władz sądowych.

Męczennica w Koronie

123

Łaski! Łaski! — krzyknęła nieszczęśliwa kobieta, wyciągając ręce. — Łaski!

Innego słowa nie mogła w tej chwili wymówić.

— Wstań pani! — rzekł car szorstko. — Nie jestem przyzwyczajony do tego, aby mnie ludzie nawet w moim parku prześladowali swymi sprawami. Jak pani mogła przestąpić mój zakaz?

— Ach Najjaśniejszy Panie! Jestem w rozpacz...

— Wstań pani — przerwał car — i powiedz, czego chcesz!

— Przeczytaj Najjaśniejszy Panie moją prośbę — szepnęła, zalewając się łzami, — ja tam wszystko — napisałam — błagam o życie mojej córki, którą mi porwano. O Boże!

— Kto pani jest?

— Lady Corrigan!

Car złożył teraz arkusz i zaczął czytać.

Lady Wiktorja patrzyła na jego twarz, śledząc każdy odcień w rysach cara, jakgdyby pragnęła przeniknąć jego najskrytsze myśli.

Car złożył znowu arkusz i przez chwilę milczał.

— Milady — odezwał się wkońcu, — żałuję cię bardzo, ale rzeczy tej zmienić nie mogę!

Nieszczęśliwa matka zachwiała się.

— Czemu? — jękała na wpół przytomna.

— Dyrektor policji, Wasyl, opowiedział mi dziś rano wszystko i pochwalił jego postępowanie! Na fałszerzy pieniędzy niema dość ostrej kary. I nie wiem, dlaczego nie miałbym tak samo ukarać księżnej Bassano, jak prostej wieśniaczki? Kto zawini, ten musi za to pokutować, bez względu na położenie towarzyskie.

— Ale moja córka nie jest księżną Bassano, to kłamstwo! Ja też zresztą nie żadam łaski dla niej, tylko sprawiedliwego zbadania tej sprawy, bo wszystko, co Wasyl mówił, jest kłamstwem!

— Dosyć, milady! Nie obrażaj moich urzędników! Oddal się teraz, cierpliwość moja jest wyczerpana!

— Więc moje dziecko ma być zgubione! — krzyknęła Lady Wiktorja. — Zgubione na zawsze! To niemożliwe! Najjaśniejszy Panie, zmiłuj się...

I zemdlona upadła na ziemię.

Sekretarz Raleigh, on to bowiem odegrał rolę cara, był teraz w największym kłopotcie. Żał mu było zostawić tutaj tej biednej kobiety, samej, bezsilnej i już się schylał, aby ją podnieść, gdy w głębi parku błysnęły światła i liczne postacie zaczęły się zbliżać ku niemu.

— Trzeba uciekać, — szepnęła — inaczej mogłaby się ta sprawa źle dla mnie skończyć!

I szybko zniknął w gęstych zarostach, otaczających park zamkowy.

Do miejsca, na którym leżała zemdlona lady Wiktorja, zbliżył się tymczasem stary szambelan cara w towarzystwie kilku hajduków.

— Tam leży ktoś! — zawołał nagle, wskazując na nieprzytomną.

— Tak — odrzekł jeden z hajduków — i to — kobieta!

— Nieżywa?

— Nie, tylko zemdlona!

— Nabierz wody z fontanny i potrzyj jej czoło! Byłoby to nie była jaka nihilistka! Może udaje zemdloną, a ma w kieszeni bombę dynamitową? Trzeba przeszukać kieszenie...

I mówiąc to, zabrał się rzeczwiście do przejrzania kieszeni, ale oprócz portmonetki i kilku drobnostek nic więcej nie znalazł.

Lady Wiktorja wkrótce otworzyła oczy.

— Zgubiona! Moja córka zgubiona! — szepnęła. — Nie ujrzę jej nigdy! O wielki carze, złamałeś serce matki!

— Uspokój się pani — rzekł szambelan — i zbiierz swoje myśli!

— Gdzie car! — krzyknęła teraz

gwałtownie. — Zaprowadźcie mnie do niego! On poszedł tam... tam... ja po raz drugi padnę mu do nóg... niech mnie pośle na Sybir... ach, on jest też tylko człowiekiem i musi się nademną zlitować!

— jakaś obłąkana! — rzekł szambelan cicho do hajduków, zwracając się zaś do lady Corrigan, dodał głośno: — Czego pani chce od cara?

— Gdzie on jest? Ja go muszę zobaczyć! Jeszcze raz!

— Jakto, jeszcze raz? Czy go pani już raz widziała?

— Naturalnie, przed chwilą i rozmawiałam z nim. Prosiłam go o łaskę dla mego dziecka, ale odmówił mi! Zlituj się pan i zaprowadź mnie do niego! Bóg ci to wynagrodzi!

Szambelan przekonany, że to obłąkana, nie wiedział, co na to powiedzieć.

— Jestem bogata — mówiła lady

— Służąca pobiegła i zazdwoiła.

Po chwili otworzono okno i cichy, dźwięczny głos męski zapytał grzecznie:

— Czy do chorego?

— Ach tak! Pewna bogata pani zachorowała! — zaczęła służąca, ale doktor przerwał jej natychmiast.

— Zdaje mi się, że nie pytałem, czy bogaty chory, czy biedny! Ale proszę poczekać, zaraz przyjdę!

I nie upłynęło pięć minut, a lekarz był już na ulicy.

— Daleko stąd? — rzekł do służącej.

— Nie na Polach Elizejskich.

— Jak się nazywa chora?

— Jest to bardzo bogata lady, mnie się jednak zdaje, że u niej więcej jest dusza i serce chore, niż ciało!

— Może nerwy?

— O, może i to! Moja pani wróciła niedawno z Petersburga, gdzie

Dosyć, milady! Nie obrażaj moich urzędników! — rzekł car...

dalej, — dam panu sto tysięcy rubli, jeżeli zaprowadzisz mnie do cara, ale zaraz, bo każda minuta jest drogą! Moje dziecko jęczy w kajdanach. Panie! Sto tysięcy rubli!

— Wszystkie one rzucają milionami, jak piłkami! — myślał szambelan.

— Uczyniłbym chętnie wszystko, co pani chce, — rzekł łagodnie — ale car wyjechał już do Petersburga. Jedź pani za nim!

— Dziękuję panu! Wyprowadź mnie tylko czempredzej z parku. Koło głównej bramy czeka moja dorożka. Sama zablądziłam tutaj.

Szambelan podał jej ramię i zaprowadził ją do powozu, a gdy konie ruszyły, odetchnął swobodnie.

— Dzięki Bogu żem się pozbył tej obłąkanej!

Nieszczęśliwa lady Wiktorja kazała tymczasem dorożkarzowi pędzić, ile koniom sił starczy i stanąć koło zamku carskiego. Ach, ona nie przeczuwała, że stała się ofiarą oszukaństwa, które zacny baron Percy kazał popełnić w najlepszej wierze, w chęci oszczędzenia jej niepotrzebnego skandalu! A wszystko to było dziełem wyrodnego ojca i męża, nikczemnego lorda Corrigan.

ROZDZIAŁ CIII.

RECEPTA ZA PÓŁ MILJONA

Lady Wiktorja opuściła Petersburg i wróciła do Parwża.

Po owej nieszczęsnej rozmowie z carem poznała, że niema dla niej nadziei ocalenia córki, i, że dłuższy pobyt w Rosji niema żadnego celu.

W Parwżu zamieszkała znowu w swej willi na Polach Elizejskich i przepędzała całe dnie we łzach i rozpacz za utraconem dzieckiem.

I zwolna zaczęła podupadać na zdrowiu do tego stopnia, że pewnej nocy musiała jej garderobiana iść do lekarza, a nie znając dokładnie Parwża, zapytała policjanta, gdzie mieszka najlepszy doktor.

— Tam w tym małym domu! — odrzekł policjant. — Nie wiem jednak, czy on już wrócił.

— O cóż ją podejrzewano?

— O fałszowanie pieniędzy, o wiarołomstwo mężowi, o rozmaite oszukaństwa i za to wszystko skazano ją na całe życie na Sybir.

Tritoni, on to bowiem był owym lekarzem, spuścił głowę i milczał.

— I to z mojej winy! — myślał. — Ja kazałem przybrać jej to nieszczęsne nazwisko.

Potem jednak obrócił sięszy do do służącej i rzekł z błyszczącymi oczami:

— Spieszmy się! Muszę jaknajprędzej zobaczyć lady Corrigan, nie mamy ani chwili do stracenia.

W kilka minut później stanęli na miejscu i służąca poszła do sypialni lady Wiktorji, aby ją przygotować do wizyty doktora.

Tritoni został sam.

— Lord Corrigan — mówił sobie w duszy — musiał się dowiedzieć o tem, że to jego córka i postanowił ją usunąć. W Rosji wszystko jest możliwe, tam można przekupić każdego wysokiego urzędnika, a nazwisko Bassano było dobrym pozorem do tego haniebnego czynu! Ale prawdziwa Djana de Bassano musiała rzeczywicie być winną... Bądź cobądź, trzeba Józefinę ratować.

— Milady prosi pana! — odezwała się w tej chwili garderobiana.

Tritoni wszedł do sypialni.

— Panie doktorze! — rzekła lady Wiktorja, słabym głosem Obawiam się, że dla mnie niema wiele nadziei i przyznam się też szczerze, że nie bardzo mi chodzi o życie! Moja dusza chora...

— Pan Bóg może ją uleczyć milady! — odpowiedział Tritoni poważnie. — On czyni cuda.

— Boże wielki! — zawołała chora, podnosząc głowę. — Czy ja się mylę?

— Ten głos... Ach Bóg już uczynił cud, bo mi przysłał mego najlepszego przyjaciela! Wszakże to doktor Tritoni!

— Tak, milady, to ja! I słusznie nazwałaś mnie swoim najlepszym przyjacielem. Ja zawsze myślałem o pani i dlatego posłałem ci młodą dziewczynę, w której, prędzej czy później, byłabyś poznała najmilszą i najbliższą sercu twemu istotę.

— Ach! — zawołała z płaczem lady Wiktorja. — Miałam ją u siebie, nie wiedząc, kto ona jest i pokochałam ją z całego serca! A teraz znowu jestem samą i rozpacz przepelnia moją duszę! Ratuj ją i mnie, mój przyjacielu!

— Przedewszystkiem nie trać pani odwagi! — prosił Tritoni

— Ja bez mego dziecka żyć nie chcę i nie mogę! Ona tam jęczy w kajdanach...

— Uspokój się pani. Trzeba nam myśleć o sposobie ratowania Józefiny...

— To jej na imię Józefina? — przerwała lady Wiktorja. — Nie wiedziałam dotąd, jakie jest jej właściwe imię!

— Więc, aby ją ratować, musi mi pani wszystko dokładnie opowiedzieć.

— O ratunku niema mowy! Kto raz jest skazany na Sybir, ten jest zgubiony nazawsze. Ginęą tam setki tysięcy ludzi! Prosiłam cara o litość. Odmówił mi jej, a dyrektor policji, Wasyl, zbyt jest potężnym, aby mu się mógł ktoś oprzeć...

— Wasyl? — zawołał Tritoni. — Czy dobrze zrozumiałem to nazwisko?

— Tak jest, Wasyl. Jest to prawdziwy tyran i ogólnie nazywają go wilkiem petersburskim.

— I kilka można oswoić, — szepnęła Tritoni — trzeba tylko na niego mocnego bata.

Doktor patrzył na mówiącą, jakgdyby nie rozumiał jej słów

— Co to ma znaczyć? — szepnęła

(Ciąg dalszy jutro)

Nadużycia naczelnika więzienia

Sensacyjny proces w Warszawie

Warszawa, 19. 11. Tel. wł.
Rozpoczął się proces b. naczelnika więzienia, przy ul. Długiej w Warszawie, Bronisława Hałupki. Na ławie oskarżonych zasiadli także zastępca naczelnika Ottuszewski i przewodnik straży więziennej Piaskowski, oraz dostawca Kudełski. Oskarżeni trwonili depozyty więźniów i sprzedawali zastawione w kancelarii przedmioty, a ponadto działali na szkodę skarbu państwa, wystawiając fałszywe kwity, oraz pobierając łapówki. Oskarżono, że Hałupka przywłaszczył sobie kilkanaście tysięcy złotych. Oskarżony nie wypłacał należnych zarobków tym więźniom, którzy zgłosili się do pracy. W kancelarii więziennej znaleziono również szereg podań więźniów, odbywających pracę, skierowanych do ministra sprawiedliwości. Papiery te nie ujrzały nigdy światła dziennego, gdyż Hałupka i jego towarzysze nie posyłał ich dalej. Na rozprawie Hałupka przyznał się czę-

ściowo do winy twierdząc, że przywłaszczył sobie 3.000 zł. Ottuszewski, oraz Piaskowski również przyznali się do winy, natomiast oskarżony Kudełski, nie przyznał się do zarzucanego mu przestępstwa.

Przed porządek kard. Gaspariego

Gabinet zmarłego opieczetowany

Rzym, 19. 11. Tel. wł.
Ojciec św. Pius XI. przyjął z wielkim smutkiem wiadomość o zgonie kard. Gaspariego. Papież oświadczył, że w osobie zmarłego Kościół katolicki traci jednego z najwybitniejszych swych przedstawicieli. Z polecenia papieskiego gabinet zmarłego kardynała został opieczetowany. Papiery i dokumenty pozostawione przez

zmarłego będą przekazane archiwum watykańskiemu. Wielki mistrz ceremonii Caccia Dominioni otrzymał od Ojca św. wskazówki w sprawie pogrzebu kardynała Gaspariego. Po uroczystościach w Rzymie, zwłoki kardynała będą przewiezione do jego miejscowości rodzinnej Ussita w Umbrii.

— W preliminarzu budżetowym przewidziano 1.200.000 zł. na budowę wielkiego dworca lotniczego w Gdyni. Pozostaje to w związku z projektowaniem linii lotniczej komunikacyjnej przez Morze Bałtyckie do Skandynawji.

— Po wprowadzeniu w życie nowego dekretu o ubezpieczeniach społecznych w Warszawskiej Ubezpieczalni Społecznej, ubędzie 5.200 ubezpieczonych, zarabiających powyżej 720 zł. miesięcznie. Oznacza to dla ubezpieczalni zmniejszenie wpływów o 4 i pół miliona zł. Liczba skreśleń może być jeszcze większa, jeżeli ministerstwo spraw wojskowych przyzna uprawnienia do zwalniania z przymusu ubezpieczenia pracowników niektórych przedsiębiorstw wojskowych.

— Dyrekcje szkół upoważnione zostały do umarzania taksy administracyjnej w stosunku do tych uczniów, którzy przerwali naukę przed ostatecznym terminem uiszczenia pierwszej raty czesnego, t. zn. do dnia 20 listopada br.

— Ruch antyreligijny w Meksyku przybiera na sile. W miejscowości Acajeto rozszalały tłum rozszarpał dwie kościoły, które protestowały przeciwko wykonywaniu zarządzeń antykościelnych.

Kard. Faulhaber protestuje

przeciwko neopogaństwu i żydomstwu

Monachjum, 19. 11. (PAT)
W kościołach katolickich w Monachjum rozpowszechniana jest ulotka, w której kard. Faulhaber potępia w bardzo ostry sposób postępowanie pisma „Blitz”, organu występującego w obronie wiary i obyczajów niemieckich, które przejmując z socjalistycznej prasy zagranicznej sfałszowane kazanie kardynała na temat Starego Testamentu, zaatakowało go w ostry sposób. Najazutrz po ukazaniu się ulotki, pismo „Blitz”, jak już donosiliśmy, zostało przez policję polityczną zawieszane.

W załączniku do ulotki sekretarjat kardynała publikuje list, wystosowany do prezydium światowego kongresu żydowskiego w Genewie, w którym kardynał protestuje przeciw wymianianiu jego nazwiska w środowisku, obierającym sobie za cel bojkot gospodarczy Niemiec. Dalej kardynał stwierdza, że w swych kazaniach adwentowych wystąpił w obronie starobiblijnego piśmiennictwa hebrajskiego a nie poruszał zupełnie aktualnych kwestyj żydowskich. Wobec powyższego, kardynał nie może przyjąć pochwał, jakie padły pod jego adresem na kongresie żydów w Genewie.

rad Ligi dopiero na sesji styczniowej, ale memoriał jugosłowiański w sprawie zabójstwa króla Aleksandra zostanie według wszelkiego prawdopodobieństwa przedłożony na obecnej sesji. Memoriał ten obejmuje około 40 stron pisma masywnego. Ministrowie Titulescu i Benesz całkowicie podzielają opinię ministra Jewitcza w tej sprawie. Przewodniczący konferencji rozbrojeniowej Henderson, który w niedzielę przybył do Genewy, konferował w poniedziałek z delegatami amerykańskim Wilsonem, oraz delegatami innych państw w sprawie posiedzenia biura komisji rozbrojeniowej. Jak twierdzą w kołach dobrze poinformowanych, podczas poniedziałkowych rozmów omawiano między innymi sprawę kontroli produkcji i handlu bronią. Posiedzenia biura konferencji rozbrojeniowej odbędzie się we wtorek. Plenarne zgromadzenie Ligi Narodów zajmować się będzie sprawą konfliktu paragwajsko-boliwijskiego i przyjmie niewątpliwie sprawozdanie komisji, ogłoszone w poniedziałek.

Warszawa, 19. 11. PAT.
Na rozpoczynającej się we wtorek sesji Zgromadzenia Ligi Narodów i Prezydium Konferencji Rozbrojeniowej Polskę reprezentować będzie ambasador Raczyński, który tym razem jeszcze weźmie udział w obradach genewskich. poczem wyjedzie na stałe na swą placówkę londyńską. Kierownictwo stałej delegacji polskiej przy Lidze Narodów obejmie p. Tytus Komarnicki.

Tajna radiostacja

Ryga, 19. 11. Tel. wł.
Na terenie Klajpedy działa od kilku dni tajna radiostacja, nadająca informacje w języku niemieckim na falę kowieńską. Tajna radiostacja uniemożliwia wykonywanie programu normalnego stacji kowieńskiej. Władze litewskie nie zdołały dotychczas wykryć tej tajnej radiostacji.

Ułatwienia dla automobilistów

Berlin, 19. 11. (PAT)
Ministerstwo Komunikacji Rzeszy wydało rozporządzenie, dotyczące międzynarodowego ruchu samochodowego. Dzięki temu zarządzeniu, przejazdy samochodów cudzoziemskich przez Niemcy będą znacznie ułatwione. Niemcy uznawać będą zagraniczne zaświadczenia, nadające prawo jazdy. Każdy cudzoziemiec, posiadający takie zaświadczenie, wydane przez jego kraj, będzie mógł prowadzić przez Niemcy swój samochód. Zaświadczenia wydane w obcym języku, muszą być poświadczane przez konsulat niemiecki i zatwierdzone przez automobilklub danego kraju.

Po otrzymaniu posagu rozszedł się z żoną

Sensacyjny proces warszawskiego lekarza

Warszawa, 19. 11. Tel. wł.
Sąd Okręgowy ogłosił wyrok w sprawie lekarza żydowskiego dr. Borysa Rubinstejna, który był oskarżony o popełnienie oszustwa matrymonialnego. Rubinstejn ożenił się z córką bogatego kupca i otrzymał przed ślubem tytułem posagu 6.000 dolarów. Kilka dni po ślubie małżonkowie rozeszli się. Sąd skazał lekarza na jeden rok więzienia,

uznając, że żenił się on mając tylko na celu zdobycie posagu. Jednocześnie zasądzono powództwo cywilne na rzecz b. żony w wysokości przeszło 39.000 zł. Wśród okoliczności obciążających, sąd podkreślił, że dr. Rubinstejn stwierdził z zadowoleniem, że religja żydowska jest bardzo dobra, bo zezwała na łatwy rozwód.

Marsz bezrobotnych

Paryż, 19. 11. Tel. wł.
W Nancy odbył się marsz bezrobotnych, w którym wzięło udział 5.000 osób. Niesiono plakaty z napisami „dajcie nam chleba i pracy”. Prefekt departamentu przyjał delegację, która wręczyła mu petycję bezrobotnych. Następnie manifestanci rozeszli się spokojnie do domów.

Przed otwarciem sesji

Zjazd polityków w Genewie

Genewa, 19. 11. Tel. wł.
W Genewie panuje znaczne ożywienie w związku ze zbliżającymi się obradami prezydium komisji rozbrojeniowej, oraz zgromadzenia Ligi Narodów. W poniedziałek odbyło się śniadanie, w którym

wzięli udział ministrowie Benesz, Jewitcz i Titulescu. Naradzali się oni w sprawie wspólnego wystąpienia celem wysłędzenia zbrodni marsylijskiej. W kołach genewskich panuje przekonanie, że skarga jugosłowiańska wejdzie na porządek ob-

Humor

SEDZIA, KTÓRY ZNA SWYCH KLIENTÓW.
W Chicago sążą kiego bankowego złodzieja złapanego na gorącym uczynku kradzieży.
— Pięćdziesiąt dolarów kary! — mówi sędzia.
— Oskarżony nie ma tyle — wtrąca policjant — przeszukałem mu wszystkie kieszenie.
— To nic, — odpowiada sędzia — puść go w dom, ale nie spuszczać z oka i przyprowadzić za zadanie.

RADA STAREGO.
Młody małżonek: — Moja żona woli rano kawy podczas gdy ja preferuję lubię na śniadanie herbatę.
Stary żonkoś: — Ręczę ci, że się przyzwyczaisz wkrótce do kawy.

ROZMÓWKI
MAŁŻEŃSKI.
On: — Moja najdroższa idąc do kasz oszczędności będziesz przeliczyła koło magazynu z kaszuszami: prawda?
Ona: — Tak jest, mój skarbie.
On: — Ukochana, zrób mi te łapki i przejdź przede mną bez wstępowa

— To wy macie tyle koni?

— Tak!

Leon otworzył drzwiczki karety i Henryk i Lea usiedli na miękkich jedwabnych poduszkach. W kilka minut później ruszono z miejsca, a gdy się Henryk wychylił oknem, zauważył, że nie dwadzieścia koni, lecz dwudziestu jego opryszków ciągnęło powóz pod górę.

Wyżej i wyżej wiodła droga do zamku, coraz wolniej posuwał się ciężki powóz, ale nareszcie stanęli wszyscy szczęśliwie na miejscu.

— Jesteśmy w domu! — rzekł Henryk do żony.

ROZDZIAŁ XXIV.

Z KAMERDYNERA NA MILJONERA.

Trzy miesiące minęły od owego dnia i to, co Henryk powiedział swoim towarzyszom i co im przyrzekł, spełniło się. W całej okolicy, wzdłuż granicy galicyjsko - austriackiej nie mówiono o niczym innym, jak o rozbójnikach tatrzańskich. Była to zagadkowa jakaś, tajemnicza banda, która okropnymi wstawiła się już czynami, pracując zawsze z nadzwyczajnym szczęściem i nadzwyczajnym powodzeniem.

Od trzech miesięcy dziwne się tu działy rzeczy, takie, o jakich dawniej nikomu się nawet nie śniło. Napadano i rabowano zamożne dwory, dzieciom wyciągano z łóżek i pod groźbą śmierci zmuszano do wydawania pieniędzy, i biada temu, kto się nie pospieszył z wykonaniem jego rozkazu. Zabijano go natychmiast bez miłosierdzia. Zdarzyło się to już kilka razy.

Masowe wydalenie robotników polskich we Francji

o zapomogi na powrót do kraju

Warszawa, 19. 11. Tel. wł.

Według raportów polskich władz konsularnych, w dniu 1 stycznia przebywało we Francji ogółem 523.000 obywateli polskich. W ciągu 10 miesięcy b. r. około 5.000 górników i robotników zostało wydalonych z pracy i powróciło do kraju. Liczba obywateli polskich, przebywających obecnie we Francji, jest obliczona zatem na 518.000. W sumie tej znajduje się około 100.000 robotników rolnych, około 90.000 górników i przeszło 60.000 robotników przemysłowych.

Lyon, 19. 11. Tel. wł.

W ostatnich czasach zauważyć się daje nowa fala zwolnień polskich robotników, pracujących we francuskich zakładach przemysłowych.

W środkowej Francji, fabryki meta lurgiczne i włókiennicze wymówiły pracę około 500 robotnikom narodowości polskiej.

Ponieważ w większości gmin, zamieszkałych przez tych robotników niema ubezpieczeń społecznych, więc pozbawieni pracy, muszą wracać do kraju, gdyż na miejscu nie posiadają żadnych środków do życia. Władze polskie wszczęły starania o przyznanie przez fabryki zwolnionym robotnikom zapomóg na powrót do kraju. W większości wypadków starania te osiągnęły pożądany skutek.

Paryż, 19. 11. PAT.

Wydawany przez znanych przyjaciół Polski, braci Leblond, tygodnik „La Vie”, podkreśla ołbrzymie usługi, jakie przemysłowi francuskiemu oddają robotnicy polscy. Robotnicy ci są przykładem energii i fachowości w wielu

przedsiębiorstwach francuskich, dzieląc z robotnikami francuskimi los i nieszczęście, zyskali sobie niezaprzeczalne prawo moralne, aby ich traktowano na równi z robotnikami francuskimi. Zasłużyli sobie oni i na względy spe-

cialne tych, którzy mogli w ciężkich chwilach uruchomić swój przemysł i gospodarstwa rolne, wyłącznie dzięki pomocy i pracy robotników polskich.

Sp. Kardynał Piotr Gasparri

Zmarły w Rzymie kardynał Piotr Gasparri urodził się 5 maja 1852 r. w Usita, mieście umbryjskim. Po ukończeniu nauk średnich, rozpoczął studia duchowne w seminarjum w Nepi, a następnie w Rzymie uzyskał doktorat teologii, filozofii i prawa kanonicznego. Wówczas kardyna-

Mianowany w trzy lata później sekretarzem Kongregacji dla specjalnych poruczeń, przeprowadził kodyfikację prawa kanonicznego. Praca ta trwała do roku 1916. Tymczasem już w roku 1909 przyjęty został do Kolegium Kardynałowskiego, a po ukończeniu prac kodyfikacyjnych otrzymał stanowisko Szambelana Kościoła Katolickiego.

Mianowany przez papieża Benedykta XV. Kardynałem Sekretarzem Stanu, pozostał na tem stanowisku i po objęciu tronu papieskiego przez jego następcę, obecnego Papieża Piusa XI. Jest to wypadek dość odosobiony, żeby polityka Kardynała Sekretarza Stanu zyskała uznanie dwóch papieży.

Działalność kard. Gasparriego na stanowisku kierownika polityki Watykanu zaznaczyła się powiększeniem liczby przedstawicielstw dyplomatycznych Papieża z 14 do 27. Poza to był on głównym współpracownikiem Piusa XI. przy przeprowadzeniu rokowań z rządem włoskim o traktat laterański, przywracający Państwo Kościelne pod nazwę Państwa Watykańskiego. Traktat laterański podpisał imieniem Stolicy Apostolskiej właśnie kard. Gasparri.

Był to jego ostatni wielki czyn w służbie Kościoła.

Ostatnio zdrowie skłoniło go do wycofania się ze stanowiska Kardynała Sekretarza Stanu, które objął po nim kard. Pacelli w r. 1929. Od tej chwili kard. Gasparri oddał się głównie pracy naukowej.

S. p. kard. Gasparri ceniony był bardzo przez papieża Piusa XI, czego dowodem może być fakt, że 70 rocznica urodzin Papieża, przypadająca równocześnie z 50 rocznicą kapłaństwa kard. Gasparriego, obchodzona była z polecenia Piusa XI równocześnie.

Kard. Piotr Gasparri posiada bratanka, Henryka Gasparriego, który jest również kardynałem.

nał Mertel powołał go na stanowisko swego sekretarza. W jakimś czasie potem otrzymał Piotr Gasparri katedrę prawa kanonicznego w Instytucie Katolickim w Paryżu, gdzie prowadził wykłady do roku 1898. W roku tym otrzymał tytuł Arcybiskupa Cezarei i objął stanowisko Legata Stolicy Apostolskiej w trzech republikach południowo-amerykańskich mianowicie Peru, Boliwii i Equadorze.

Likwidacja Sowpoltorgu

o zwrot 500 tysięcy rubli w złocie

Warszawa, 19. 11. Tel. wł.

Przed pięciu tygodniami wyjechał do Moskwy przedstawiciel polskich udziałowców Sowpoltorgu prof. Kasperowicz. Podróż prof. Kasperowicza miała na celu ostateczne załatwienie wszystkich kwestyi, związanych z likwidacją Sowpoltorgu. Udziałowcy polscy projektowali, aby likwidację interesów Sowpoltorgu

przejął w Warszawie Polros, a w Moskwie Narkomwieszstorg. Postanowiono domagać się zwrotu wpłaconych przez Polaków kapitałów zakładowych w sumie 500.000 rubli w złocie. Kilkutygodniowe rokowania, prowadzone w Moskwie, nie dały dotychczas wyniku. Pobyt prof. Kasperowicza w Moskwie przedłuża się i trwa już 6 tygodni z rzędu.

TU WYCIĄSI!

— 302 —

Bogaci podróżujący, którzy mieli własne powozy, bywali także napadani na drodze we dnie i w nocy. Każdy musiał złożyć okup, potem wolno im było jechać dalej.

Jednym słowem — koło granicy nikt nie był pewny życia.

Banda opryszków musiała być bardzo liczna, a kapitan nadzwyczaj przezornym i odważnym człowiekiem, umiejącym doskonale zarządzać wyprawami. Opryszki byli zarazem przemytnikami, którzy w niesłychanie zręczny sposób przenosili towary z jednego kraju do drugiego. Pomimo nadludzkiej prawie usiłowań urzędników węgierskich, nie udało się im jeszcze dotąd pochwycić ani jednego przemytnika.

Rząd austriacki wyznaczył nagrody, ale daremnie.

Gdyby było chodziło o napadanie i rabowanie osób prywatnych, rząd nie byłby się tak bardzo o to troszczył. Ale, że przemytnicy ciężko krzywdzili skarb państwa, przeto doniesiono o całej sprawie do Wiednia i stamtąd wysłano natychmiast cesarskiego komisarza nad granicę, aby jaknajprędzej zbadał rzecz i zaprowadził wszędzie porządek. Tylko energiczny człowiek mógł to załatwić.

I komisarz był energiczny.

— To tylko niedbalstwo niższych urzędników winne! — mówił do swoich kolegów. — Gdyby nie to, przemytnictwo nie mogłoby przybrać takich rozmiarów. Gdyby każdy z nich wypełniał swój obowiązek, coś podobnego nie byłoby wcale możliwe!

I pewnego dnia wpadł jak piorun do domu, w którym mieszkali urzędnicy cła, zwymyślał

wszystkich, skłął straszliwie, aż się mury trzęsły i w końcu ofiarował się sam schwytać przemytników w najkrótszym czasie.

Ale, gdy po upływie czterech tygodni nie udało mu się nawet zdaleka zobaczyć przemytnika, pomimo, że całymi nocami biegał po lasach i porządnie nabawił się kataru, musiał wrócić z niczem do Wiednia.

A gdy minister zapytał go, co zdołał przez czas swego pobytu nad granicą, odrzekł z wielką pewnością siebie:

— Stwierdziłem, że z Galicji dużo przemytników przechodzi do Węgier, ale to nic nie szkodzi, my przez to żadnej nie ponosimy straty. Z Węgier do Galicji nie przenoszą nic, bo przemytnicy dobrze wiedzą, że my jesteśmy bardzo czujni.

Potem poprosił o czterotygodniowy urlop, aby się położył do łóżka i wyleczyć z kataru!

W głębi duszy poprzysiął sobie uroczyste, że nawet w sto koni nie zaciągnie go już nikt do tej obrzydłej miejscowości. W ten sposób nie przeszkadzano przemytnikom za bardzo i Bóg wie, jak bardzo byliby się rozpanoszyli, gdyby nie pewien młody urzędnik, którego stosunki te niezmiernie gniewały i burzały:

Młody ten człowiek nazywał się Franciszek Wessely i tylko smutne stosunki rodzinne zmusiły go do obrania kariery celnika granicznego.

Wessely bowiem pochodził z starej szlacheckiej rodziny i był oficerem. Służył w Wiedniu i przepowiadano mu świetną karierę. Był bardzo wykształcony, znał języki, ale na nieszczęście nie był synem bogatych rodziców. I podczas gdy jego to-

Sprawa opieki społecznej na Górnym Śląsku

Warszawa, 19. 11. Tel. wł.

W związku z wiadomością o ogłoszeniu przez ministra opieki społecznej nowych przepisów o redukcji robotników na Górnym Śląsku, dowiadujemy się, że na Górnym Śląsku obowiązują nadal przepisy rozporządzenia o środkach przeciwko zwijaniu i unieruchomianiu zakładów, ogłoszonego w polskim brzmieniu rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1924 r., a więc przed zgóry 10 lat. Wobec tego ministerstwo opieki społecznej ogłosiło nową redakcję jednego z artykułów tych przepisów, nie zmieniającą w niczem zasadniczego postępowania dotychczasowego w tej dziedzinie.

Odebranie debitu dziennikom w Saarze

Saarbruecken, 19. 11. (PAT)

Komisja Rządząca odebrała debity wiedeńskiej „Reichspost” na czas nieograniczony oraz emigranckim dziennikom niemieckimemu „Parisien Tagblatt” na okres 2 tygodni. Decyzję tę spowodowało podanie przez wspomniane dzienniki pogłoski o spisku na życie prezesa komisji rządzącej Knoxa i szeregu innych osób.

Proces o majątek Habsburgów

Budapeszt, 19. 11. Tel. wł.

Arcyksiążę Józef Habsburg ma wnieść do trybunału międzynarodowego w Hadze skargę przeciwko Republice Czechosłowackiej o zwrot majątku Kistapolesanyi, leżącego ongiś w granicach monarchii austro-węgierskiej. Traktat pokojowy konfiskował, co prawda wszystkie majątki Habsburgów na rzecz państwa, jak się jednak okazuje, majątek Kistapolesanyi był dobrami, zakupionymi z prywatnej szkatuły arcyksięcia Józefa, i jako taki nie podlegały przepisom traktatu.

Obecnie w dawnym majątku Habsburgów posiada letnią rezydencję prezydent Masaryk.

Przymus rodzinowy

Wiedeń, 19. 11. Tel. wł.

Z Aten donoszą, że rząd grecki chce zapobiec nadmiernemu spadkowi cen rodzynek, których produkcja w roku bieżącym przewyższa wielokrotnie produkcję lat ostatnich, wprowadził dla trzech głównych miast greckich, mianowicie Aten, Pireus i Salonik przymus zużywania rodzynek przy wypieku chleba.

Odpowiedzi redakcji

1001 G. 1. Egzekucje w takich sprawach są odroczone. Także w spłacie długu są znaczne udogodnienia. 2. Miejsce zatrudnienia.

— M. B. Tarnowskie Góry. Mamy już inny artykuł na ten temat. Rękopis jest do odebrania w redakcji, między godz. 11—14, u sekretarki.

Karol i Maks K., Bogucice. Prosimy przysłać fotografie, zamieścimy ją bezpłatnie, naturalnie bez życzeń od Panów, tylko z podpisem, że idzie o Czytelniczkę „Siedmiu Groszy”.

S. J., Szopienice. 20 biał. o godz. 18 będą oczekiwał w redakcji „Siedmiu Groszy”.

Humor

NA NALEWKACH.

— Dokąd pani Salomonowa jedzie na lato na świeże powietrze?

— Do Kaczy Dobrej, kochana Dawidowa. To jest w tym roku najładniejsze powietrze.

MIEDZY PRZYJACIÓLMI.

— Czy dasz wiarę, że 5 lat upłynęło, jak jesteśmy po ślubie, a wciąż równo się kochamy. Jak w dniu ślubu.

— Przecież wówczas tak się kłóciłeś!

— Tak, no i teraz to samo robimy!

W SZKOLE.

Nauczyciel: — Powiedz mi, jakie przysłówki sprowadzamy z łaciny?

Uczeń: — Nie wiem.

— A skąd nabywacie cukier?

— Cukier pożyczamy się od sąsiadki!

NA DANCINGU.

Romantyk: — Od paru dni kompromituje mi pan żonę. Pan mi za to zapłaci.

Owmyk: — Choć to ciężkie czasy, sąpytam jednak: ile?

— 303 —

Czerwony „Don Juan” Sensacyjna afera socjalistycznego polityka we Francji

Skandaliczna afera generalnego sekretarza francuskiej partii socjalistycznej wzbudziła w całej Francji olbrzymie wprost zainteresowanie. Gdyby sała rozpraw 13-tej izby karnej w Paryżu była kilka razy tak duża, jak jest, to i tak nie pomieściłaby wszystkich ciekawych, którzy przyszli przysłuchiwać się procesowi. Publiczność z niezwykłą cierpliwością wyczekiwała na kurytarzach sądu aż trybunał ogłosi jawność rozprawy, odbywającej się zrazu przy drzwiach zamkniętych.

A audytorium tworzyło niezwykły obraz. Obok robotników i robotnic siedziały znane osobistości ze wszystkich warstw towarzystwa paryskiego, elegancie damy oraz zwykli stali słuchacze procesów sensacyjnych, którzy przychodzą na nie, jak na premierę do teatru.

Publiczność zawiódła się częściowo, bowiem główni aktorzy skandalu, Paul Faure i pani Sabatier nie pojawili się przed sądem i zamiast nich występowały adwokaci. Z małżeńskiego trójkątu przybył tylko Emil Sabatier, oszukany małżonek, który zapewnił sobie poparcie znanego adwokata Le granda, obrońcy kapitana Froge w słynnym procesie belforckim.

„Pan jest skazany na śmierć”

Wyraźnie zdenerwowany ciekawością wielu setek słuchaczy, Emil Sabatier zaczął opowiadać drżącym głosem historię swojej małżeńskiej tragedji:

— Dotychczas nie wiem, — mówił Sabatier — kto napisał list anonimowy, zwracający moją uwagę na to, że moja żona zdradza mnie ze znanym działaczem socjalistycznym, Paul'em Faure. Świecie przekonany o wierności mojej żony, podarłem ten list i wrzuciłem go do kosza na papiery. Dopiero gdy anonimowy powtórzył się trzykrotnie i zawierały coraz liczniejsze i dokładniejsze szczegóły, udawałmijące niewierność mojej żony, postanowiłem przekonać się, co jest w tem prawdy.

Udałem, że wyjeżdżam... Powiedziałem w domu, że ministerstwo marynarki, w którym pracuję od szeregu lat, wysłało mnie służbowo do Marsylii. Żona oraz dwoje naszych dzieci pożegnały się ze mną serdecznie. Jeszcze tego samego dnia potajemnie jak złodziej wróciłem do domu...

Autor anonimów nie kłamał. Zastałem żonę i Pawła Faure w zupełnie niedwuznacznej sytuacji. Faure miał na sobie moją zieloną pyjamę, a żona była w negliżu. Dzieci odesłano do krewnych.

Choć miałem przy sobie nabity rewolwer, nie miałem zamiaru wyciągać ostatecznych wniosków z tego odkrycia.

— Niech się pan ubierze, — powiedziałem do Faure'a — i zniknie! Jutro się

zobaczymy. Żona upadła przedemną na kolana i błagała mnie o przebaczenie.

Paweł Faure usiłował mnie uspokoić. W podnieceniu zawołałem do niego: — Pan jest skazany na śmierć! Ja wykonam wyrok...

W szpitalu warjatów

Następnego dnia stało się coś nieoczekiwanego. W mieszkaniu Sabatiera zjawili się dwóch tajnych policjantów, w towarzystwie dwóch pielęgniarzy ze szpitala warjatów. Zanim nieszczęsny mąż mógł wyrzec jakieś słowo, nałożono mu kaftan bezpieczeństwa i odwieziono go do... zakładu dla obłąkanych. Tam zamknięto go w osobnej celi.

— Mijały tygodnie, — mówił Sabatier, — które wydawały mi się latami. W końcu, po czterech tygodniach strasznej niewoli, zjawili się czterech lekarzy, którzy zbadali mnie i uznali za... „wyleczonego”. Wydano mi odpowiednio świadectwo i mogłem opuścić szpital warjatów.

W międzyczasie w ministerstwie przeniesiono mnie na emeryturę.

Oskarżam tu przed trybunałem sądowym wodza socjalistów Leona Bluma, że z namowy Pawła Faure kazał mnie zamknąć w zakładzie dla obłąkanych, aby mnie unieszkodliwić. Oskarżam go nadto, że przez pośrednika ofiarował

mi stanowisko zastępcy prefekta w jednym z departamentów, pod warunkiem, że przemilczę o skandalu i zniknę z Paryża. Leon Blum i Paweł Faure zrujnowały moje życie.

Zielona pyjama

W wielkiej sali panowała głęboka ciemność. Widać było, że Emil Sabatier z trudem walczy ze łzami, cisnącemi mu się do oczu.

— Po mojem uwolnieniu — mówił dalej — przebaczyłem żonie. Pawła Faure powiadomiłem, że żadnych kroków przeciwko niemu nie podejmę, o ile tylko będzie unikał mego domu.

Ale już w trzy dni po odebraniu od żony ponownej przysięgi wierności dowiedziałem się, że kochankowie uwili sobie gniazdko w pewnym kawalerskim mieszkaniu, gdzie się spotykają. Moja cierpliwość wyczerpała się wtedy. Wypędziłem żonę z domu i jeszcze tego samego dnia zamieszkała ona u swego kochanka. Wzięła ze sobą również moją zieloną pyjamę...

Po odczytaniu aktu oskarżenia, w którym Faure oskarżony jest o cudzołóstwo, a Sabatier o grożenie jego życiu, proces odroczone.

Wyniku tego sensacyjnego procesu oczekuje z napięciem cały Paryż.

Z meczu piłkarskiego o wejście do Ligi Państwowej między K. S. „Słask” w Świętochłowicach i K. S. „Rewera” Stanisławów. Ilustracja przedstawia fragment zawodów. Jak donosiliśmy, zawody skończyły się zwycięstwem „Słaska”, w stosunku 5:0.
Ag. „J. Monji” i „Siedmiu Groszy”. Fot. Cz. Datka.

Notowania giełdy w Warszawie z dnia 19 listopada 1934 r.

Akcje:
Bank Polski 93,00. Spies 26,00. Warsz. Tow. Fabryk Cukru 29,25. Starachowice 12,05 do 12,15. Tendencja niejednolita.

Waluty:
Dolar prywatny 5,29,25. Tendencja niejednolita.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:
Pożyczka dolarowa 72,125. Pożyczka Dłowa nowska 85,00. Pożyczka stabilizac. 115,75. Pożyczka warszawska 64,50. Pożyczka Śląska 65,25.

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 19 listopada 1934 r.
Ceny paryetel Poznań.

Żyto cena tranżakcyjna tranz. 210 ton 14,25. Żyto cena orientacyjna 14—14,25. Pszenica 15,75—16,25. Jęczmień 7,90—7,25 gr. 18,75—19,25. Jęczmień 690—690 gr. 17,25—17,75.

Maka pszenna i żytnia — wszystkie gatunki obłe kotłowny o 75 gr. niżej notowane. Gorczyca 48—50. Reszta notowana bez zmiany. Usposobienie spokojne.

Tranzakcje na odmiennych warunkach: żyta 240 ton pszenicy 217 ton, maki żytniej 144,1 tony, maki pszennej 50 ton, otrab żytnich 60 ton, otrab pszemnych 39 ton, owsa 43 ton, jęczmień 192 tony, gorczyca 12 ton, makucho llnianego 15 ton, makucho słonecznikowego 5 ton, ziemniaków jadalnych 60 ton.

Ogłoszenia

GÓRNICZY, będący bez pracy, mogą znaleźć natychmiastowe zajęcie w pewnych powiatach woj. Krakowskiego i Poznańskiego dla sprządaży niezbędnej, patentowanego narzędzia rolniczego. Zarobek natychmiastowy, wyszkolenie przez naszych doświadczonych fachowców i na nasz koszt. Przyjmuje się tylko zgłoszenia osób o nienaganej przeszłości i gwarantujących solidną pracę za poręczeniem własnym lub osób odpowiedzialnych. Zgłoszenia pisać do Towarzystwa Reklamy Międzynarodowej, Katowice, Rynek 11. 1137

DO INSTYTUTU GRAFOLOGICZNEGO TURAY-KARTEN w Katowicach, ul. Kochanowskiego 11. Droga i Kochana Pani Turay! Teraz dopiero przekonałam się, co za cudowną siłę jasnowidzenia Pani posiada. Będąc przygnębiona psychicznie i mając jeszcze inne bóle, długo się do Pani wybierałam, ale ludzie mi odradzali, że to niby nie pomoże. Na szczęście nie dałam się odwieść i na koniec udałam się do Pani. Mogę powiedzieć, że pomogła mi Pani więcej, niż się spodziewałam. Cudownym swym wzrokiem znalazła Pani najlepszą drogę wyjścia tak z mego przygnębionego stanu psychicznego, jak w innych sprawach. Szczera Pani dziękuję za Jej dobroć i cudowną pomoc. Niech Jej Pan Bóg to stokrotnie wynagrodzi, co dla mnie biednej zrobiła dobrego. (—) Marja Zalaska, Katowice-Dąb, ul. Dębowa 15.

ODPOWIEDZ. Nie obawiaj się! Bo na tak niedowierającego Antoniego Thomy mój honor nie pozwalał borgować. Emma.

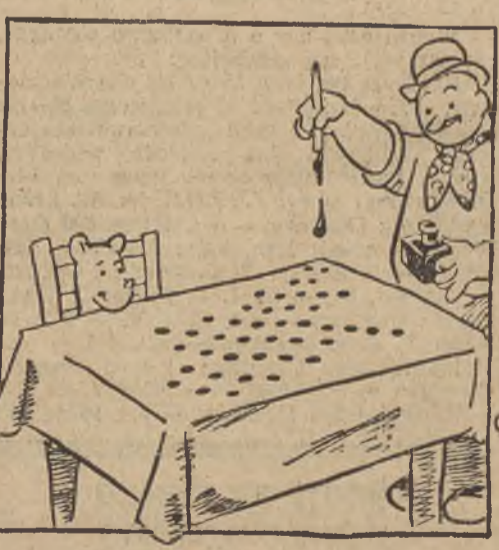
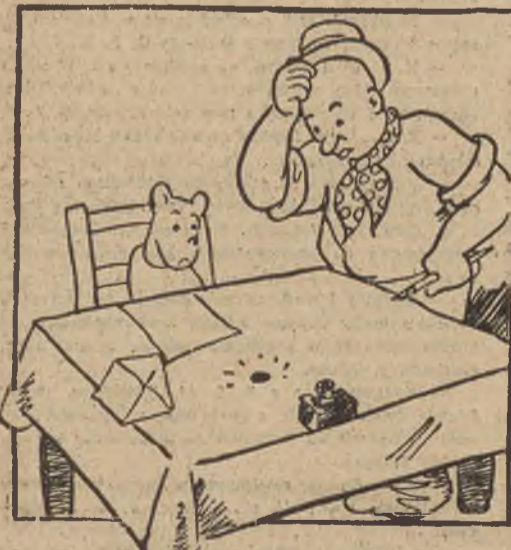
SPRZEDAM 1—6 mórg pola, parcele budowlane w Panewniku po 1 zł. (według umowy). Zgłoszenia „Siedem Groszy” pod 4290d.

ZA DŁUGI mojej żony Marji z domu Długosz nie odpowiadam. Jan Malcherczyk. 4292d

POWAŻNE Towarzystwo Ubezpieczeń przyjmuje dobrze ustosunkowanych zastępców we wszystkich miejscowościach Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego. Zgłoszenia do „Siedmiu Groszy” pod nr. 4293d.

TANIŃ WYPOŻYCZAM smokingi, fraki i kostiumy teatralne. Katowice, ul. Stawowa 16, mieszkanie 8.

Przygody bezrobotnego Froncka

Skrobie Froncek się w lepetę. Ciapkę też się martwi, biedak — co tu zrobić z takim kleksem? Zmyć go wcale się już nie da!!!

Ale Froncek — jako żywo nie miał jeszcze takiej sprawy, z której całoby nie wyszedł. — W takich sprawach nabył wprawę.

Więc z obrusu śnieżnej bieli — robi obrus w piękne groszki; taki deser teraz modny — lubią go szczególnie Włoszki...

— „Ten obrus dała mi Andzia, tamten bowiem był już stary”. — Gospodyni już w to wierzy, łatwo bowiem daje wiarę...
(Ciąg dalszy następuje)

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY” Z DOSTAWĄ DO DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU ZŁ. 2.31 — PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA KATOWICE SOBIESKIEGO 11 TELEFON 34-981 P. K. O. 301-748

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH” 1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15. OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.